

forslaget i Virkeligheden indrømmer, at der er en Svaghed paa dette Punkt; man giver Enken, — maaske tidt imod hendes Villie, for Manden behøvede jo ikke at gøre hende opmærksom paa, at han havde oprettet Testamente, han kan gøre det uden at spørge hende, saaledes at hun ved hans Død faar en ubehagelig Overraskelse — en Tilsynsværge, oven i Købet den, som Manden bestemmer; men saa indrømmer Lovforslaget hende Ret til at forsøge at faa denne Bestemmelse omstødt. Det synes jeg heller ikke er heldigt, for dør rokker man ved noget af det mest fundamentale, der findes, Testamenters Ukrænkelighed. Og naar man læser Bestemmelsen i § 2 rigtig efter, vil man se, at det, den mandlige Ægtefælle gør, er, at han ikke alene giver Hustruen en Tilsynsværge for den Del af Fællesboet, der er hans, men oven i Købet for hele Fællesboet, det vil sige, at man i Virkeligheden fratager Enken Raadighed over en hende lovligt tilkommende Arv, med andre Ord, at hun bliver gjort umyndig. Jeg synes ikke, det staar i Forhold til hele den Ægteskabslovgivning, vi har været inde paa, heller ikke til den Lovgivning, vi er inde paa med Hensyn til at gøre Kvinden til fuldmyndig Borger. Jeg tror ogsaa, at Overøvrigheden, i det hele de Myndigheder, som skal behandle disse Spørgsmaal, vil faa nok at gøre dermed. Jeg tror, de vil faa mange Besværligheder og Ubehageligheder, saa mange, at det maaske kan blive Aarsagen til, at der i Løbet af faa Aar vil komme et Revisionslovforslag frem angaaende dette Spørgsmaal. Det skal jeg hilse med Glæde, thi jeg kan ikke stemme for et Lovforslag, der i den Grad begaar Uret, og selv om jeg ikke kan underkende, at Lovforslaget paa flere Omraader betegner et Fremskridt, maa jeg dog sige, at det i Virkeligheden ikke giver andet end, hvad der i Dag kan gives ad testamentarisk Vej. Derfor kan jeg ikke stemme for det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Fremdeles foretoges:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 465; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2159).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Ejsing): Der har været mange Vanskeligheder ved at føre dette Lovforslag gennem Landstinget, men vi naaede dog til sidst til en enstemmig Vedtagelse. Nu har Lovforslaget været til Behandling i Folketinget, som har foretaget nogle Ændringer i det, hvilke Ændringer dog ikke er saa betydelige, at Landstingsudvalget har fundet Anledning til at søge at bringe Lovforslaget tilbage til Landstingets Affattelse. Folketinget har været saa forsigtig at foretage Ændringer i Lovforslaget, hvoraf en gaar i Retning af at forringe det, en anden i Retning af at forbedre det efter nogle Medlemmers Anskuelse og omvendt efter andre Medlemmers Anskuelse. Den ene Ændring, som jeg skal nævne, gaar ud paa, at Skorstenene skal forsvarligt renses mindst 2 Gange aarlig. I Lovforslaget, saaledes som det gik her fra Tinget, stod der: mindst 3 Gange aarlig, men i Folketinget har man altsaa ment at kunne nøjes med 2 Gange. Der var Strid herom i Landstinget, men vi endte, som sagt, med at bestemme, at det skulde ske 3 Gange. Efter at Landstingsudvalget har afgivet den foreliggende Erklæring, er der kommet en Henvendelse til os fra Skorstensfejterne, som har følt sig brøstholdne ved Folketingets Affattelse. De hævder, at denne Henvendelse er fremsendt ikke alene af Hensyn til det økonomiske, idet der nu bliver mindre Arbejde for dem, men ogsaa af Hensyn til, at de ikke vil være i Stand til at holde Skorstenene forsvarligt rene, og at det vil være vanskeligt for dem at foretage det i Loven foreskrevne Eftersyn saaledes, at det bliver betryggende. Vi kan imidlertid paa